

Underveis

Perspektivet:
**Når travelheten
går ut over relasjoner
til hverandre og
til Gud**

TRE GODE OG
LIVSFORVANDLENDE
MØTER MED
HØGSVEEN

AKTIVITETSSIDER:

Vi sår frø!

EMIL SIMONSEN:

Fra ungdomsarbeid til prestestudent

Innhold

6

Livsforvandlede møter med Høgsveen

20

Portrett: Emil Simonsen

28

Aktivitetsside

- 3 Leder
- 4 Redaksjonelt
- 5 Andakt
- 9 Min sang
- 10 Perspektivet
- 12 Nytt fra menighetene
- 14 Misjonssidene
- 18 Gudstjenestelisten
- 23 Diakonispalten
- 24 Kunst og bibeltekster
- 26 Skolesidene
- 28 Aktivitetssidene
- 30 Les for barna
- 32 DELK Ung
- 34 Slekters gang / Kort fra styret
- 35 Adresseliste
- 36 Gave til Underveis / Sankthansstevnet 2025

Å lese, eller ikke lese mellom linjene

Erling Rantrud / redaktør i Underveis

Har du opplevd å få kritikk for noe du ikke har sagt noen gang? Det er ikke alltid så lett å ordlegge seg slik en har lyst til.

Det er kanskje ikke så ofte en tenker over slikt. Men utfordringen kan oppstå når en prest har en preken, når en møteleder ber en bønn, når en engasjert person skriver et avisinnlegg, når man er i foreldresamtale med en lærer, eller ganske enkelt når man sitter og prater med en venn.

Jeg har noen ganger opplevd at noen er mer opptatt av hva jeg ikke har sagt, enn hva som faktisk er sagt. Det kan selvsagt være berettiget kritikk jeg må ta til meg, men slettes ikke alltid. Det er fullt mulig at jeg må tenke mer over hva jeg sier. Men det at noen ikke har sagt noe, betyr ikke at man ikke mener noe om det usagte.

Dette får meg til å tenke på uttrykket «å lese mellom linjene». Er det i det hele tatt noe særlig fruktbart å fokusere for mye på det?

Problemet med å forsøke å lese mellom linjene til andres ord, er at det ofte er fullt mulig å putte inn nesten hva som helst der. «Du sa det ikke akkurat slik jeg ville formulert meg selv. Dermed er du antakelig litt ute og kjører.» Når man leser for mye mellom linjene, er det lett å legge inn sine egne tanker, i stedet for å være åpen for at det kan stå noen annet der.

Noen ganger er det helt riktig å lese mellom linjene, så klart. Det er på den måten vi ofte kan oppfatte humor, for eksempel. Og vi vet godt at det kan være mange grunner til at ikke alt kan bli sagt til enhver tid.

Etter å ha tenkt litt på dette i det siste, er min overbevisning at jeg oftere bør være flinkere til å lytte til ordene som sies, i stedet for å lete etter skjulte budskap for å bekrefte et eller annet jeg skulle mene om saken.

Og hvis vi noen gang lurer på hva den andre egentlig mente med det han sa, ja, da kan vi jo bare spørre.

er: Det er vår – og vi sår!

14

**Sanseintrykk
fra Nord-Afrika**

DELK

**I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!**

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

42. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsman Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Rantrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.rantrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer i dette bladet

Reidar Hvalvik

Torunn Hvale Melbø

Erling Rantrud

Morten Askjer

Trykkeri

Aksell

Forsidefoto

Rebecca Boyesen

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Fastetid

Det er fastetid når du leser dette bladet. Vi håper det blir en tid for refleksjon, blikk inn i Jesus sin historie som sann Gud og sant menneske, og vandring sammen med ham frem mot Golgata og den store oppstandelsdagen som venter.

Takk!

Vi i redaksjonen vil gjerne rette en stor takk til Anne Martha Askjer Kjær og Mette Brix Dyrhovden som har vært med på å utvikle og produsere Underveis de siste årene. De trer nå ut av redaksjonen etter å ha vært strålende og kreative bidragsytere i sine perioder. Dette betyr at det er plass til noen nye ansikter i redaksjonen. Kjenner du noen å utfordre? Meld gjerne i fra til redaktøren.

Det som rører seg

Vi skulle gjerne annonsert og rapportert fra det ene og det andre. Det går ikke i et blad som kommer ut fire ganger i året. Men vi vil gjerne nevne og anbefale å delta på foredrag, konserter og arrangementer i kristen regi i nærheten av der du bor. På den måten oppmuntrer

vi hverandre og styrker kristent arbeid i landet vårt. Et særlig arrangement å anbefale er Påskesalgsmessen i Bjerkely kirke lørdag 5. april 11.00! Kanskje et besøk der kan bli til inspirasjon for din menighet?

Misjon

Jule- og påskesalgsmesser, misjonsmøter og oppfordring til givertjeneste har ført til at givergleden til misjon har økt i DELK åtte år på rad! Underveis vil gjerne gi en liten honnør til misjonssekretær Andreas Johansson. Men først og fremst gi en takk til alle dere der ute som gir gaver og oppmuntrer dem som er på jobb for å bringe evangeliet ut til hele jorden.

Sommer kommer

Etter vår kommer sommer. Ungdommens sommerleir på Kvitsund er lagt til uken før Sankthansstevnet denne gangen! Det er verdt å legge merke til. Se delk.no/delkung for informasjon.

Velsignet fastetid og påskefest!
Redaksjonen

Velkommen til Sankthansstevne på Torp konferansesenter 28.–29. juni og ungdommens sommerleir på Kvitsund 23.–27. juni! Meld deg på!

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

- ◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.
- ◆ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:
 - De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
 - Den augsburgske konfesjon
 - Luthers lille katekisme
- ◆ DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.
- ◆ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Være nær Ham

ANDAKT

TEKST OG FOTO / MARIE TRETTETEIG

Jeg går i gospelkor, noe jeg for øvrig anbefaler varmt, og noe av det jeg liker best med å gå i koret, er alle de fine sangene vi synger. Gospel blir evangelium på norsk, og da sier det seg selv at tekstene gjenspeiler det vi kan lese om i Bibelen.

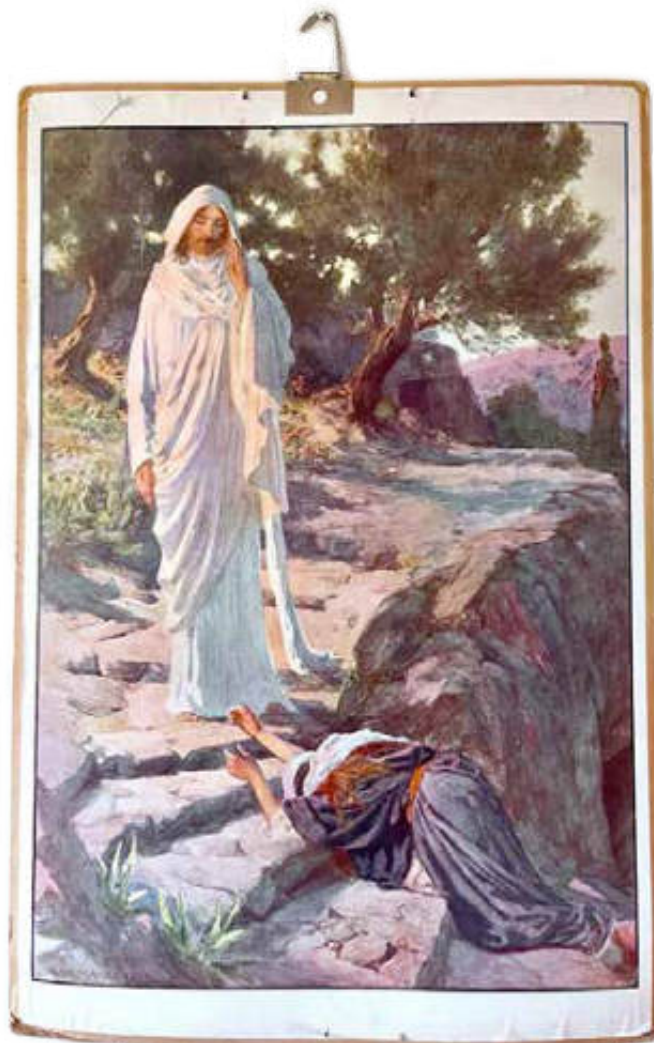
En søndag for ikke lenge siden sang koret på gudstjeneste, og jeg ble minnet på noe som kanskje hadde blitt litt glemst oppi det kaoset som livet er. Talen tok for seg fortellingen fra Johannesevangeliet om da Maria Magdalena dro til graven. Men Maria finner en åpen grav, og hun løper til Simon Peter og Johannes for å fortelle. Disiplene løper til graven, og mens Peter og Johannes oppspilte drar tilbake for å fortelle om hva de har sett til resten av disiplene, blir Maria igjen.

Hun gråter, og bøyer seg forsiktig inn i graven. Der får hun se to engler, og de spør hvorfor hun gråter. I det samme står Jesus bak henne, men i sin fortvilelse skjønner hun ikke hvem hun snakker med. Ikke før han sier navnet hennes: «Maria, sa Jesus. Da snudde hun seg og sa til ham på hebraisk: 'Rabbuni' – det betyr mester» (Joh 20,16).

Jeg liker å dvele ved dette øyeblikket. Når Maria hører ham kalle henne ved navn.

Etter talen gikk koret opp, og vi sang «Tribute Medley», en 7 minutter lang musikalsk godbit, og en mektig lovsang til Gud (kan høres på Spotify: «Tribute Medley», Stavanger Gospel Company). I en av delene synger vi «Just to be close to you, is my desire» – «Bare å være nær deg, det er min lengsel».

Og det ble så veldig enkelt for meg. Jeg trenger bare å være nær Jesus. For han vil være nær meg. Maria var i sorg, men hun møtte opp ved graven en tidlig morgen – bare for å være

nær sin elskede Jesus. Og selv om Jesu kropp ikke lå i graven som hun hadde tenkt, ble Maria møtt av Jesus nok en gang.

I leiligheten vår har vi et bilde jeg fant på en bruk-butikk i sommer, og det er det vakreste bildet jeg vet. Det er et bilde av Jesus i hvite klær og Maria som kaster seg ned for føttene på sin mester. Bildet minner meg på å stoppe opp, og bare «være nær» Jesus et øyeblikk. Og det er vel også det fastetiden handler om: å legge bort noe for å være nær Ham.

Tre med tro på Høgsveen retreat- og gjestegård

I forrige Underveis møtte du Toril og Ulf Asp, bestyrere i Høgsveen retreat- og gjestegård. Denne gangen får du møte tre ulike deltakere som hver på sin måte har fått gode og livsforvandlende møter der oppe under grantoppene.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / PRIVAT

Jorunn Stokke fra Oslo har deltatt på flere ulike opphold i Høgsveen. Både *Din Livskurs*, *bilderetreat*, *klassisk retreat* og *adventsretreat* første helgen i advent. Hun forteller om sine opplevelser.

– Adventsretreteen var fullbooket med venteliste. Midt i alt som skulle ordnes til jul, var det godt å komme til Høgsveen og legge bort telefonen noen dager.

Følelse av trygghet

– I starten kjente jeg på noe stress og uro, men etterhvert ble det godt å bare være og bruke tid på bibelmeditasjon. Tre ganger om dagen er det tidebønn i kapellet. Noen ganger er det fint å sitte i kapellet en stund etter at fellesbønnen er over. Da kan jeg ofte kjenne en følelse av trygghet inni meg.

Det er fint å ha mulighet til å gå tur i skogen og opp til koia bak Høgsveen. Naturen gir ekstra rom for fred og ro. Jeg opplever det som godt at måltidene foregår i stillhet med musikk til.

Jeg liker godt å være på bilderetreat. Det tror jeg er fordi det er annerledes og fint å kunne uttrykke følelser og tro, med farger.

Annerledes felleskap

– Selv om vi ikke prater sammen på retreat, så opplever jeg fellesskap med de andre deltagerne. Vi er der sammen om det samme.

Jeg liker godt å være på bilde-retreat. Det tror jeg er fordi det er annerledes og fint å kunne uttrykke følelser og tro, med farger. Det er Toril som leder dette.

Jeg har vært på retreat omtrent en gang i året. Og hver gang det nærmer seg, kjenner jeg en lengsel i meg til å bruke noen dager i stillhet og sammen med Jesus.

Heidi Halvorsen (se portrettet i forrige utgave) har også vært i Høgsveen mange ganger. Hun ble først kjent med stedet gjennom det særegne opplegget *Din Livskurs*.

– Nå er det ni år siden jeg for første gang var i Høgsveen. Da som deltaker på *Din livskurs*, først del 1 og senere samme år på del 2/3.

Det ble svært betydningsfullt for meg, både i mitt personlige liv, men også i aller høyeste grad med tanke på troslivet mitt.

Siden 2019 har jeg fått være med som medarbeider på *Din livskurs*. Det er skikkelig givende å få se hvordan så mange forskjellige mennesker i ulike faser av livet får noen nye perspektiver, større rom og nåde i møte med seg selv og andre. Det er

litt som å få stå på hellig grunn.

Overganger I livet

– Før eller siden vil vi alle møte på ting i livet som gjør at vi på en eller annen måte må endre kursen litt. Livet er fullt av overganger, fra vi blir født til vi dør. Vi går fra å være barn til voksne, vi flytter, knyttes sammen med mennesker og skilles fra dem igjen. Noen overganger velger vi selv, mens andre påtving-

es oss. Noen overganger er mer krevende enn andre, noen setter dypere spor og kanskje lager en stopp eller omvei på livsveien vår som vi ikke så lett kommer oss videre fra.

«Din livskurs» er et sted der det er lagt til rette for å stoppe opp litt i livet slik det har blitt. Ved å se nærmere på hvem jeg er, hva som har formet meg, hvilke mønstre jeg har endt med å følge, kan jeg

” Ved å være med på Livskurs har jeg lært mye om meg selv og måter å reagere på.

få tak i noen ting som kan være til hjelp for å se på meg selv og livet mitt med et mer forsonet blikk. Og også til å våge å se framover.

Din livskurs kombinerer undervisning fra Bibelen, modeller fra psykologien og vandring i eget liv for å hjelpe oss å se mer nådefullt på livene våre. At både ørkenperioder og fruktbare perioder i livet vårt like fullt hører med i det som er oss.

Mia Wallerud. Det er mange som kunne fortalt sine historier, og flere er medarbeidere på ulike måter og gjør Høgsveen til et godt sted å være. En av disse er Mia. Hun har faktisk satt av hele 20 % av tiden sin til en stilling der oppe.

I tjeneste

– I høst var det en forbønnshandling i Ryenberget kirke, der jeg ble innsatt til tjeneste i Høgsveen sammen med en forbønnstjeneste for Ryenberget menighet.

Det er stort å få være med i dette arbeidet, både selv å få oppleve at Gud kommer nær i stillhet, bibeltekster og bønn, og også få del i andres gleder ved å ha noen dager der de kan falle til ro og bli mer klar over hva livet egentlig er.

Innvielsen av skogskapellet sommeren 2017 var første gangen jeg var der. Det var et flott sted, og jeg kom tilbake på retreat samme høsten. Seinere ble det noen dager på dugnad og flere ganger på retreat. Jeg tenkte det måtte vært fint å hjelpe til på retreat, men det kunne vel ikke jeg?

Meningsfylt å bidra

– Etter hvert ble det likevel til at jeg begynte å hjelpe til litt på kjøkkenet og litt andre ting. Det kjentes veldig meningsfylt å kunne bidra til at mennesker kunne komme avsides noen dager for å få hvile og påfyll med Guds nærvær. At det ble lagt opp til at alle skulle kunne ta tid til å være med på tidebønnene, var ekstra fint. Da gikk det an å være på kjøkkenet og samtidig være en del av retreaten.

Jeg tenkte at jeg hadde lyst til å være med på «Din livskurs» også, men det tok litt tid før jeg fikk det på plass i kalenderen. Nå har jeg vært med på både *Din livskurs I* og *Din livskurs II/III*.

Spennende og krevende dager der vi gikk gjennom faser i livet og til slutt skrev livshistorien. Spesielt fint var det å dele i smågrupper, ting jeg vanligvis ikke deler i samtale med andre. Underveis ble *Din livskurs I* så krevende for meg, både å jobbe med deler av livet mitt og i tillegg være med på undervisning, at jeg midt under en undervisningsbolk spurte om å få gå ut. Det var så godt å oppleve rom for å kunne si: Hodet mitt er fullt, jeg går og kløyver ved!

Livsnærvær og Guds nærvær

– Ved å være med på *Din livskurs* har jeg lært mye om meg selv og måter å reagere på. Jeg har lært noe om andres erfaringer og måter å takle livet på. Ikke minst har det vært nyttig å bli klar over hva jeg har dratt med meg gjennom livet av ting som ikke er så hensiktsmessig mer, og å lære noe om å gi andre respons på en konstruktiv måte.

Over alt dette hviler et Guds nærvær. Det er i ham vi lever og er til!

Følg med på hogsveen.info for program og oppdateringer. Der kan du også lese mer om både *Din livskurs* og de andre forskjellige oppholdene Toril og Ulf leder i samarbeid med flere.

Det kalles nåde

En salme som har fulgt meg gjennom hele livet, er salmen *Frelser, til deg vil jeg trøstig meg vende*, nr. 518 i salmeboka. Den er kanskje ukjent for mange nå, men da vi var barn, lærte vi den på skolen, og den ble brukt mye. Jeg skulle gjerne visst hvem forfatteren var, men det forblir ukjent.

I første verset ber jeg om å få møte frelserens kjærlige blikk, og bare han kan holde meg fast i den troen jeg fikk som en gave.

I det andre verset blir jeg minnet på å ha med Gud i hverdagen. I en morgenbønn jeg bruker, ber jeg: «La alt jeg gjør og hele mitt liv være til glede for deg.» Det trenger jeg hjelp til, og det får jeg be om.

Det tredje verset minner meg på at det er en tid for å tale og en tid for å tie. Det trenger jeg, for ydmykhet er ikke min sterkeste side, og når jeg da er på «ydmykhets vei», har jeg behov for en som går ved min side.

Fjerde vers. Verden ser mørk og dyster ut og vi kan bli motløse. Men hos Jesus kan jeg være frimodig og glad.

Det femte. Når jeg er urolig, og det stormer og bruser i meg, trenger jeg en som kan dempe meg ned og også løfte meg opp.

Det siste verset kommer med trøst, håp og nåde der jeg får synge til slutt: «Sank meg i dine kornlader inn».

Nåde kaller jeg dette.

Frelser, til deg vil jeg trøstig meg vende

1 Frelser, til deg vil jeg trøstig meg vende,
la meg få møte ditt kjærlige blikk!
Gi meg din fred og din glede å kjenne,
hold du meg fast i den troen jeg fikk.

2 Hjelp meg mitt daglige virke å øve,
du som min svakhet og usselhet ser.
Når min frimodighet settes på prøve,
vis meg hvor nær og hvor nådig du er!

3 Styr du min tunge til taushet og tale,
led mine føtter på ydmykhets vei!
Du som meg trøster i mørkeste dale,
Frelser, min Frelser, forlat meg dog ei!

4 Verden meg engster og trykker og sårer,
uro og ufred meg plager så titt.
Tørr du i nåde de strømmende tårer,
gjør du mitt hjerte frimodig og blidt!

5 Styr du min sjel når den stormer og bruser,
løft den igjen når den synker forsagt!
Ja, når all motgangens storm om meg suser,
vis meg din store, din frelsende makt!

6 Kom å oppmuntre og styrke og trøste,
vis deg når tvilen vil nage mitt sinn,
og når du engang din hvete skal høste,
sank meg da i dine kornlader inn!

Disippel 2025

Prest i Granly menighet, Peter Johansen, deler sine tanker om å være en disippel i vår tid.

TEKST / PETER JOHANSEN FOTO / ERLING RANTRUD

Å være disippel bør vel en prest ha god greie på. Men saken er den at midt oppi så fromme oppgaver som å forberede prekener og gudstjenester, undervise konfirmanter og møte mennesker med deres ulike behov, er det mulig å gå glipp av selve livet med Jesus. Når jeg, som så mange andre, begynner å måle min verdi i hva jeg får gjort, og hvor full kalenderen min er, da er det fare på ferde.

I høst fikk jeg gleden av å forberede en bibeltid som viste seg å være til stor velsignelse for meg selv. Temaet var «hvile», og i den forbindelse fikk jeg lest en bok som heter «The ruthless elimination of hurry» av John Mark Comer. På norsk har denne boken fått tittelen «Kompromissløs tilintetgjørelse av hastverk». Det ble en stor inspirasjon for meg og mitt liv.

Den tar utgangspunkt i at livet som disippel ikke bare handler om teologi og læresetninger (selv om jeg må understreke at det også er viktig!). Men det å være en disippel av en rabbi er å følge ham, bokstavelig talt, ved å gjøre som ham. Og da gjøres vi oppmerksom på at bare en del av det som formidles i evangeliene, er lærestoff. Hva er resten? Jo, en fortelling om hva

Travelhet går ut over relasjoner, og det gjelder ikke minst relasjonen til Gud.

Jesus gjorde, og hvordan han levde. Vi kan gå inn i hans fotspor, og leve som han gjorde. Jeg vil her dele helt kort med dere to av perspektivene fra det.

Stilhet og tid alene med Gud

Jeg har ved noen anledninger fått oppleve retreat, blant annet i Høgsveen, og det gir en smak av hva dette er. Men når man kommer hjem, blir det fort slik at «livet skjer» – og så forsvinner denne oasen ut av hverdagens rytme. Det er jo så mye som fyller kalenderen, og så mange ting vi skal rekke. Men husk at den eneste som har kontroll over hva jeg fyller livet med, er meg selv. Jeg liker å sitere Ingvard Wilhelmsen, som ofte kalles «hypokonderlegen». Han har mennesker på sitt kontor som for eksempel klager slik: «Jeg får ikke trent så mye som jeg vil.» Og da

svarer han lakonisk: «Jo, det er nettopp det du gjør.» Det treffer meg. Min oppgave er å finne det rommet og den tiden hvor jeg kan være stille hos Gud. Fordi det gjør noe med meg – Gud gjør noe med meg. Og det er noe godt! Egentlig er det slik at de dagene hvor jeg mener at jeg ikke klarer å sette av ti minutter til stillhet, burde jeg sette av 20. Ja, det er vanskelig. Men det ligger en oase å oppdage der, noe Jesus kalte en lønn i det skjulte (Matt 6,6). Jesus praktiserte selv dette. Og vi merker oss at jo større trykket var, jo flere som ville ha tak i ham, jo mer trakk han seg unna. Til stillhet og tid alene med sin Far. Men det krever prioritering, for i vår tid er det enda mer som kaller på oppmerksomheten vår. Blant annet skjermen som stadig lyser opp og durer i vei; her er jeg, se på meg! Vi må legge en slagplan for at dette skal fungere. Men vi gjør det ikke

fordi vi skal være «flinke», vi gjør det fordi det ligger noe godt og venter på oss der.

Leve sakte

Verden har aldri gått fortere enn den gjør nå. Vi har vent oss til at alt av underholdning og andre ting vi kan fylle livet med, bare er et klikk unna, og så har vi det her og nå. Og nåde oss om vi skulle gå glipp av noe! Dette gjør noe med oss. Corrie Ten Boom har et tankevekkende sitat: «Dersom djevelen ikke kan få deg til å synde, vil han gjøre deg travel.» Det er interessant. I DELK opplever jeg at vi har ganske stor bevissthet rundt det som har med synd å gjøre, og det er bra! Men travelhet? Det kan vel heller noen ganger oppleves som et adelsmerke. Ja, som nevnt over, kan vi til og med gjøre oss travle med riktig så fromme ting! Men problemet er at travelhet går ut over relasjoner, og det gjelder ikke minst relasjonen til Gud. Vi lever ofte med blikket festet der fremme; noe vi skal oppnå, noe vi skal skaffe oss. Da blir det bra! Men livet med Gud er her og nå. Midt i alt som er. Det vil vi oppdage om vi sakker ned og stopper opp.

Jesus sa at de som strever og har tungt å bære, kan komme til ham (Matt 11,28). For han vil gi oss hvile. Men så sier han noe mer: «Ta mitt åk på dere og lær av meg.» Det var det man gjorde med en rabbi på den tiden, man tok på seg hans åk – fulgte ham og gjorde som han gjorde. Det vil jeg utforske videre som en disippel av Jesus i 2025. Bli du med?

ALPHAKURS PÅ GRANLY

TEKST / PETER JOHANSEN FOTO / ERLING RANTRUD

I vinter startet vi opp Alphakurs på Granly. Alpha er et konsept som har vært benyttet i mange land rundt om i verden i mange år. Det er for mennesker som er nysgjerrige på kristen tro, eller kjenner at det hadde vært godt å friske opp grunnsannhetene i troen. Det har vært holdt Alpha på Granly tidligere, men nå er det lenge siden. Vi var spente på om det kom til å være interesse, og det meldte seg i første omgang mange som medarbeidere. Til slutt kom det også noen som ikke var trofaste benkeslitere i menigheten, og det var ekstra gledelig!

Til sammen er vi nær 30 mennesker som samles på tirsdagskvelder i Granlystuene, til kveldsmat, undervisning og samtale. Det har vært flott å følge kurset, og den ærlige samtalen som oppstår i gruppene. Her er stor takhøyde for å dele sin tro og tvil, og noen nærmer seg Bibelens budskap for første gang. Nå er det ikke så lenge til vi skal ha weekend og samles en fredag og lørdag, for å lære mer om Den hellige ånd. Vi er spente på hva som kommer til å skje innen kurset avsluttes rett før påske, og hva mer som kan komme ut av dette!

Bibel og kveldsmat i Horten

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Noen torsdagskvelder møtes menigheten til bibeltimer og kveldsmat i Horten. En kveld i januar var det prest Erling Rantrud som hadde bibeltime over temaet Herrens bønn på hebraisk.

Men snakket ikke Jesus arameisk? Og ble ikke NT skrevet på gresk? Hvorfor var det da den hebraiske versjonen av Herrens bønn som var utgangspunktet for bibeltimen? Disse spørsmålene og flere ble det presentert noen forslag til svar på underveis.

Den hebraiske gjennomgangen (som heldigvis foregikk på norsk) viste koblinger til GT, og utvidet innholdet i de korte bønnene i Herrens bønn som ikke kommer frem helt uten videre på norsk. Hva er koblingen mellom det daglige brødet vi ber om, og manna i ørkenen, for eksempel? Leder Gud oss inn i fristelse? Og ber vi om å bli frelst fra det onde vi kan gjøre selv, eller det onde som kommer mot oss?

Horten er ikke en stor menighet, men de har stor trofasthet, og det var minst en god halvpart til stede den torsdagskvelden.

Ny prest i Dalane og Jæren

TEKST / ERLING RANTRUD

Stillingen som prest i Dalane og Jæren ble utlyst i august 2024. Dette etter at nåværende prest, Olaf Engestøl, går over i en stilling som administrasjonsleder i kirkesamfunnet. Det er en stor glede å kunngjøre at **Tage Emil Djøseland** har takket ja til stillingen.

Tage Emil er gift med Ellinor, og sammen har de fire barn og bor på Undheim på Jæren. Tage Emil er 32 år, født og oppvokst i Sandnes. Han vokste ikke opp i en kristen familie, men ble døpt og vurderte konfirmasjon i Den norske kirke, noe som ledet til kristen tro.

I dag jobber Tage Emil som lærer ved Jærtun Lutherske Friskule på Bryne. I tillegg til dette tar han på seg vakter som miljøterapeut for funksjonshemmede i Hå kommune på Jæren. Utover grunnskolelærerutdanning har han en master i teologi ved VID vitenskapelige høgskole i Stavanger. På fritiden er han engasjert i Undheim idrettslag, og er selv aktiv løper og glad i naturen.

Tage Emil og familien er kjent blant menighetene han skal være prest for, og er selv medlemmer i Jæren menighet. Der er han en høyt verdsatt søndagsskolelærer og forkynner. Han er også leder av DELKs barne- og familieråd. Sammen med å være en god forkynner og lærer har Tage Emil en gave i å møte mennesker, særlig de som sliter, er annerledes og kan kjenne seg utenfor.

«Jeg ser fram til å tre inn i tjenesten, og er takknemlig for støtte og oppmuntringer fra kirken og familien», sier Tage Emil.

«Jeg er veldig glad og takknemlig for å kunne gi stafettpinnen videre til Tage Emil som prest i menighetene, dette blir fort en oppgradering», sier avtroppende prest Olaf Engestøl.

Vi ønsker Guds velsignelse for Tage Emil, hans familie og den kommende preste-tjenesten.

Foto: Privat

«Av Guds nåde»

Hvite bygninger kantet med blått. Bord som bugner av sitrusfrukt. Olivenlunder der høsting pågår. Bønnerop fra minareter tidlig og sent. Sol fra knallblå himmel – og sur vind i skyggen. Utallige sanseintrykk preget uka vi fikk i Nord-Afrika i januar.

TEKST OG FOTO / GUNN OG BERTIL ANDERSSON

L oss kalle ham Anders – utsendingen – som på sin utpregede dialekt ønsker oss velkommen. Midt på natten – like før første bønnerop – må han opp for å låse oss inn i gjesteleiligheten der vi får bo. Varmen er på på soverommet; ellers er leiligheten temmelig kjølig. «Det blir slik på denne årstiden», forklarer Anders.

Kona Line og de tre barna sover sin søte søvn mens vi ankommer. Etter noen timers god hvile får vi møte familien. Barna er sprekkeferdige av å vente på gjestene fra Norge – og tillitsfulle fra første stund.

Hverdagsliv og trivsel

Vi er i Nord-Afrika for å møte DELKs utsendinger midt i deres familieliv – et liv som på flere måter minner om Norge, med oppfølging av skolebarn, matlaging og klesvask. Men barna – som går på fransk skole – blir drillet i et system som er vesentlig strengere enn norsk skole. Karakterer er vanlige fra tidlig alder, og kommer barna for sent til skolen, kan de bli nektet å leke med de andre i friminuttet. Franske dikt deklameres høyt hjemme, og arabiske glosser må øves. Midt i strevet har barna gode lekekamerater, både på skolen og hjemme.

* Anders og Line er fiktive navn på utsendingene i Nord-Afrika.

Vi er i Nord-Afrika for å møte DELKs utsendinger midt i deres familieliv.

Strabasiøs start

Livet i Nord-Afrika har ikke bare vært lett for familien. Som de første utsendingene for NLM har Line og Anders måttet gå opp mange spor. Da de ankom landet i januar 2016, ble de først plassert i en liten by i fjellene, med kjølige vintre og ustabil politisk situasjon. Ikke sjelden hørte de trusler om terror.

I 1,5 år bodde de her med sin lille sønn, i første etasje hos en familie med fire døtre. Døtrene ble viktige språkhjelpere, særlig for Line. Begge studerte den lokale varianten av arabisk, men oppdaget at de dialektale forskjellene var store da de flyttet til kysten høsten 2017. Da hadde de fått sitt andre barn. Året etter ble den yngste datteren født.

Ved kysten

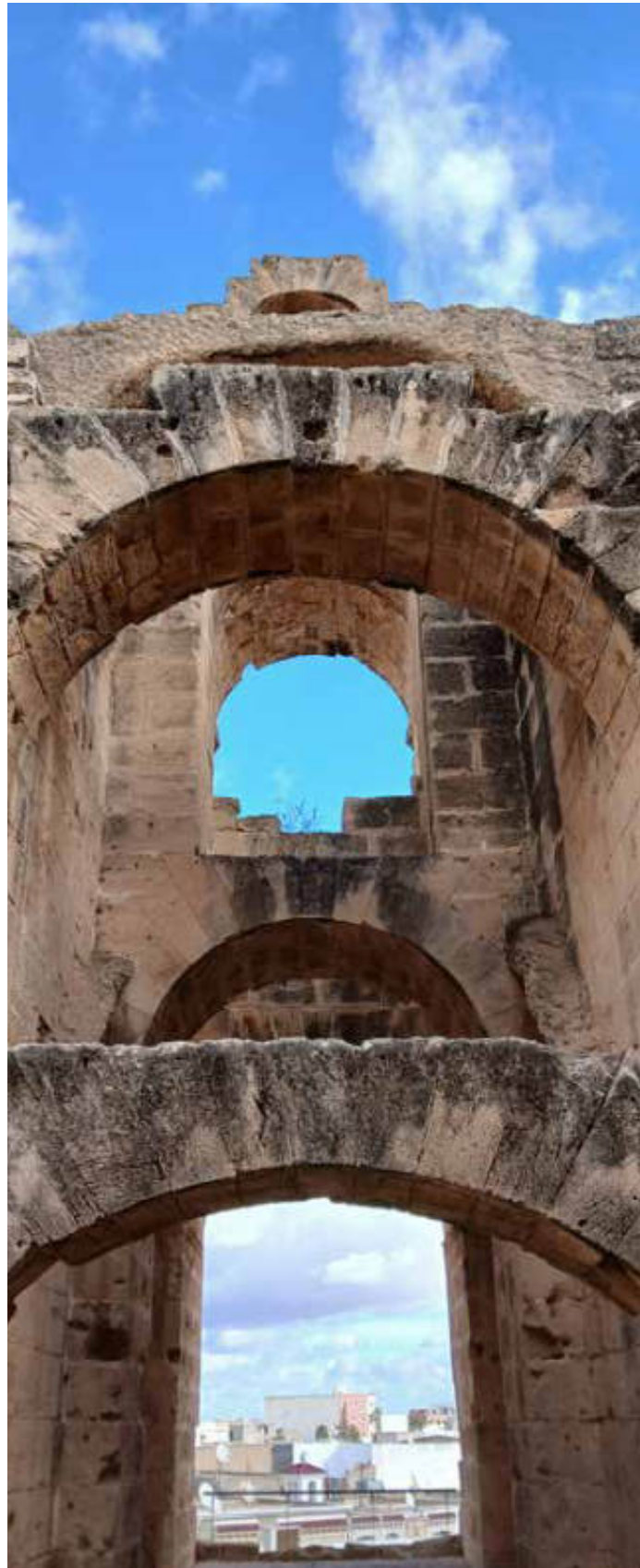
Kystbyen er en millionby. Familien flyttet hit – uten å ha en bolig klar. De første ukene sov de på madrasser på organisasjonens kontor. Boligen de flyttet inn i etter hvert, var bedre, men manglende oppvarming om vinteren og mangel på klimaanlegg om sommeren ga dårlig inn klima og grobunn for mugg. Barna – og Line – var mye syke.

Heldigvis flyttet familien til en annen bolig for 1,5 år siden. Her ligger forholdene mye bedre til rette, noe som blant annet merkes på helsen.

Arbeid og tjeneste

De første årene arbeidet Anders og Line i et team med andre internasjonale kristne bistandsarbeidere i landet. Her måtte de finne sine egne prosjekt. Anders engasjerte seg i et demokratiseringsprosjekt, der han lærte opp fem utvalgte organisasjoner i sunn organisasjonsdrift. «Alle hadde kontor nord i landet, og det ble ekstremt mye reising», sukker Anders.

«Vi skylder likevel teamet en stor takk»,

uttrykker Line. «De tok utrolig godt imot oss da vi ankom i 2016, og vi har lært mye om team-liv ved å arbeide med dem.» Anders nevner også at samarbeidet ga en nødvendig plattform for å drive hjelpearbeid under covid-pandemien.

Etter hvert ble det tid for å skille lag. Fra og med 2022 begynte Anders sin egen bedrift som legger til rette for reiser til området, mens Line arbeider som konsulent i et prosjekt som driver med foreldreveiledning (se annen artikkel i bladet).

Kristne – og unådde

Landet som Anders og Line bor i, har religionsfrihet. Likevel hører det til i den arabiske verden. Per definisjon er de lokale innbyggerne muslimer. For bare 35 år siden var det omtrent ingen kristne. Siden har antallet kristne økt betraktelig, selv om de fortsatt utgjør færre enn en halv promille av befolkningen. Å konvertere er ikke sosialt akseptert, og de lokale kristne møter ofte store utfordringer.

Det er likevel lovlig å samle kristne i registrerte kirkebygg, men politiet må vite om aktivitetene. Anders og Line er med i en internasjonal menighet der lokale troende møtes hver lørdag. Søndag formiddag samles utenlandske arbeidere, noen få lokale, og studenter fra land sør for Sahara til gudstjeneste. Ulike språk summer gjennom lokalet, og bibeltekster vises på engelsk, fransk og arabisk.

Hver tirsdag leder Anders et teltmakerkurs for unge mennesker i menigheten. Disse skal enten tilbake til sine hjemland etter endte studier, eller reise som utsendinger til andre land. «Min drøm er at landet kan bli et senter for misjonsutsendelse til andre land i regionen», uttrykker han, og fortsetter: «Og tenk om denne kirka kunne få lokal hovedpastor og ledere som har arabisk som sitt hovedspråk. Så kan noen få utlendinger støtte og hjelpe – og mange ulike nasjonaliteter fortsatt samles.»

Nederlag og utfordringer

Dessverre er ikke enhet mellom kristne det enkleste i dette landet. De lokale kristne har vanskelig for å stole på hverandre, og Anders bruker mye tid på å følge opp nye troende som trenger noen å betro seg til.

Også i fellesskapet mellom utsendinger kan det oppstå problemer. Dette har Anders og Line fått merke. «Det er sårt når vi ikke klarer å håndtere konflikter, særlig med tanke på at vi er satt til å forkynne fred og forsoning», sukker Line.

Begge to kjenner på utfordringer i hverdagen. «Skjebnene til mennesker vi kommer i kontakt med, er tunge å bære. Hvordan kan vi hjelpe på best mulig måte? Hvilke grenser må vi sette?» Anders vet hva han snakker om. Hver eneste dag får han utallige telefoner – eller møter enkeltmennesker. Det er så mange behov.

«Og så er det tungt å bo så langt fra familie i Norge», medgir Line. Høygravid som hun er, venter hun nå sitt fjerde barn som skal vokse opp mange mil unna storfamilien. Kallet koster. «Men vi er her fortsatt – av Guds nåde», fortsetter Line. Og her vil de være, i hvert fall i to år til. «Ja, det har vi sagt mange ganger. To år til.»

Gleder i tjenesten

Midt i utfordringene opplever de også inspirerende stunder. Det største er når nye mennesker av de lokale kommer til tro. «Det er ikke alltid vi føler at vi får bidra så mye når noen møter Jesus, men kanskje vi i alle fall har fått bidratt bittelitt!»

Et av høydepunktene fra vår

egen tur var da Anders stoppet på gata, pekte opp på et vindu og sa: «Der satt vi da B tok imot Jesus. Han var den første vi fikk være med og lede til tro!» Historien om B får vente. Men gleden og takknemligheten hos Anders over denne broren som han har fått være med og lede til Jesus, er ikke til å ta feil av. Måtte det bli mange flere slike brødre og søstre som får ta imot budskapet i denne regionen – nord i det folkerike Afrika.

Å se barnet med nye øyne

Det kan være utfordrende å bygge gode relasjoner mellom barn og deres nærmeste. Nå kan foreldre og ansatte i statlige institusjoner i Nord-Afrika få styrket sin kompetanse til å være gode omsorgsgivere gjennom programmet ICDP.

International Child Development Program (ICDP) ble først utviklet i Norge på 1990-tallet. Det har vist seg å være svært funksjonelt for å styrke omsorgsforhold og oppvekstvilkår for barn både i Norge og i mer enn 50 andre land.

Lokale veiledere

Med iver forklarer Line hvordan ICDP blir implementert i landet hun nå bor i. I første rekke utdannes veiledere som kan ha kurs for foresatte og profesjonelle omsorgsgivere. Studentene kurses gjennom tre langhelger. Mellom hver samling må de følge et opplegg der de blir veiledet av Line eller av en lokal samarbeidsorganisasjon. Etter andre kurssamling går studentene sammen to og to for å starte og lede foreldregrupper. Underveis i utdannelsen fører de også loggbøker, og til slutt får de sertifikat som veiledere. Først da kan de drive egne grupper.

I september 2024 ble de første 21 lokale veilederne sertifisert. Nå ønsker prosjektet å legge til rette for nye kurs for flere nye veiledere. De har også planer om å velge ut de beste veilederne og utdanne disse til å holde veilederkurs. På den måten blir opplegget nasjonalisert.

Gode resultat

Omsorgsgivere i denne kulturen ønsker gjerne først og fremst å få hjelp med disiplinering av barnet. I ICDPs teori kommer dette til slutt, som et tak på et ferdig hus med trygg grunnmur.

Før taket legges, er det viktig å ha en god tomt, stødig grunnmur og et godt reisverk. Blant annet legges det vekt på emosjoner: «I kulturen her er det ikke vanlig å uttrykke kjærlighet til barna sine,» forklarer Line. «En deltager protesterte da opplegget utfordret ham til å fortelle barna at han elsket dem. Vi gjør ikke det hos

oss, var responsen. Men han prøvde likevel, og kom begeistret tilbake. Det funket!»

Visjoner

Det er snart 20 år siden Line tenkte på misjonstjeneste første gang. «På disippeltreningskole møtte jeg kallet. Entusiasmen dabbet nok litt av da jeg valgte å utdanne meg, men kallet slapp ikke taket!» Etter noen omveier – som blant annet inkluderte ekteskap med Anders – landet familien i Nord-Afrika.

Line brenner for det hun er med på. Det gir gode muligheter til å speile Jesu kjærlighet i praktisk handling. Likevel er ikke alt lett; samarbeid med lokale bistandsorganisasjoner medfører gjerne kommunikasjonsutfordringer.

«Men jeg har tro på prosjektet. Det er meningsfullt. Og det virker! Så får vi se hvor lenge det er dette jeg skal holde på med», avslutter hun.

En deltager protesterte da opplegget utfordret ham til å fortelle barna at han elsket dem.

Møter og gudstjenester i DELK 2.

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten
06.04.25	4.s. i fastetiden	Joh 6,24-36	HVS n		11.00	PJ n	11.00
13.04.25	Palmesøndag	Joh 12,1-13	11.00	MA n	11.00	11.00	
17.04.25	Skjærtorsdag	Joh 13,1-17	HVS n		FAF n	PJ n 18.00	ER n 17.00
18.04.25	Langfredag	Luk 22,39-23,46	11.00		11.00	11.00	09.00
19.04.25	Påskentatt	Mark 16,1-8				PJ 23.00	
20.04.25	Påskedag	Joh 20,1-10	HVS n		MA	PJ n	ER n 11.00
21.04.25	2. Påskedag	Joh 20,11-18					
27.04.25	2.s. i påsketiden	Joh 20,24-31	11.00		11.00	11.00	
04.05.25	3.s. i påsketiden	Mark 6,30-44	HVS konf		MA n	11.00	FAF n
11.05.25	4.s. i påsketiden	Joh 14,1-11	11.00	MA n	11.00	PJ konf	11.00
17.05.25	Grunnlovsdag	Luk 17,11-19	14.30				
18.05.25	5.s. i påsketiden	Joh 17,6-11	11.00		MA n	PJ n	
25.05.25	6.s. i påsketiden	Matt 6,7-13	HVS n		11.00	11.00	RE n
29.05.25	Kristi himmelfartsdag	Joh 17,1-5	MA n			HVS	
01.06.25	Søndag før pinse	Joh 16,12-15	11.00		PJ	11.00	11.00
08.06.25	Pinsedag	Joh 14,23-29	HVS n		MA n	PJ n	ER n
09.06.25	2. pinsedag	Joh 7,37-39		MA n			
15.06.25	Treenighetssøndag	Luk 24,45-48	HVS n		11.00	RE	ER n
22.06.25	2.s. i treenighetstiden	Joh 3,1-13	11.00		MA n	11.00	
29.06.25	3.s. i treenighetstiden	Mark 10,13-16					

NB! Endringer kan forekomme. Følg med i kalenderen for din menighet på www.delk.no

Initialer og navn

Prester

BA Bertil Andersson
BJH Boe Johannes Hermansen
ER Erling Rantrud
FAF Fred Arve Fahre
HA Henning Alsaker
HVS Håkon Valen-Sendstad
MA Morten Askjer
MB Mikael Bruun
PJ Peter Johansen
TED Tage Emil Djøseland

Vikarprester

BBA Benjamin Bjørnsen Anda
AJ Andreas Johansson
EgRe Egil Reindal
JRD Jan Roald Dahlstrøm
JaBy Jan Bygstad
OE Ottar Endresen
OEng Olaf Engestøl
RE Rolf Ekenes
RA Ragnar Andersen
SS Stig Syvertsen
UA Ulf Asp
AM Arild Minnesjord

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/fellesmøter
n – Nattverd
sn – Skriftemål og nattverd

kvartal 2025

Moe	Telemark	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Nord	Dalane	Jæren	Dato
ER sn	11.00		FAF n	11.00	11.00	AM n		11.00	06.04.25
	11.00	JaBy n	11.00	BJH n	MB n		OE sn	TED n	13.04.25
ER n	MA n 18.00		AM n	BJH sn	MB n	HA n		16.00	17.04.25
11.00	11.00		11.00	BJH	11.00				18.04.25
									19.04.25
ER n 17.00	FAF		OE n	UA/BJH n	MB n	HA n		TED n	20.04.25
	11.00			BJH n			TED n		21.04.25
11.00	11.00		PJ n	RA n				TED n	27.04.25
ER konf	11.00		OE n	BJH n	11.00	HA n		11.00	04.05.25
FAF	HVS n	BA n	11.00	BJH n	MB n	11.00	TED n	OEng n	11.05.25
	13.00								17.05.25
ER n	11.00		EgRe n	11.00	MB n			TED n	18.05.25
11.00	FAF konf		JaBy n	BJH n			OE n	SS n	25.05.25
X	ER n X		BBA konf	PJ n		HA n			29.05.25
	11.00		EgRe n	BJH n	11.00			OEng n	01.06.25
ER n	FAF n	EgRe n	JaBy n	BJH n	MB n	BA n	TED n	OE n	08.06.25
	12.00*			11.00					09.06.25
AM	11.00		11.00	RA n	MB n			11.00	15.06.25
	PJ n		EgRe n	BJH n		HA n	OE n	TED n	22.06.25
									29.06.25

*Tur til Vealøskapellet

SANKTHANSSTEVNET 2025

KJÆRLIGHETENS VEI

28.-29. JUNI

TORP KONFERANSESENTER, SANDEFJORD

Fra ungdomsarbeid til prestestudent

Emil vokste opp som en typisk menighetsgutt som stadig ble tatt med i Moe kirke i Sandefjord av foreldrene sine. Han er bare 25 år gammel, men om et års tid tar han fatt på prestestillingen i DELK Østfold. Underveis har tatt en prat med ham om veien dit.

TEKST / ERLING RANTRUD

Emil hadde mye energi som barn. Kanskje ikke med like mange uheldige spilløpper som sin navnebror fra barnebøkene. Men klatring på alterringen og løping i gangene i kirken var like naturlig for Emil som klatring i trær og lek i friminuttene.

Barndom i kirken

– Menigheten har vært viktig for å forme hvem jeg er, forteller Emil.

– Foreldrene mine var engasjert både i kirken og på skolen. Så det ble mange timer på Moe sammen. Pappa var eldste, og jeg husker at det hendte at da han hadde kungjøringer og sånn i kirken, ble jeg med han opp på lesepulten, gjemte meg mellom beina hans og titta litt sjenert fram.

– Når gudstjenesten var ferdig, klatret vi gjerne litt på alterringen. Det var jo litt litt annerledes å være innenfor alterringen, men man klatret på alle ting. Og av og til dumpet jeg innenfor. Da kunne jeg kjenne at her var noe litt annerledes. «Jeg står på denne siden.» Og så husker jeg at gikk på prekestolen og lot som jeg holdt preken.

Denne journalisten kjenner Emil godt. Han var faktisk i mitt første konfirmantkull for gode 11 år siden. Et par/tre år etter det var Emil med som ungdomsleder på konfirmantleir. Han forteller om et minne hvor han satt og drakk kaffe sammen med oss prestene. Emil drakk vel strengt tatt ikke kaffe akkurat, da, men han husker at han syntes det var en så hyggelig prat til tross for den manglende kaffekoppen, at da han kom hjem, sa han til sin mor at han syntes det så ganske fint ut å bli prest, i grunnen.

Musikk og saksofon

Emil spiller saksofon. Da han var liten, spilte han ofte sammen med pappa Terje Simonsen, men også alene. Spillingen ble også raskt definerende for Emils engasjement i kirken. Han spilte på møter og i lovsangsteamet til DELuKs (undomsarbeidet i Granly kirke, Tønsberg). Der spilte han blant annet sammen med Kristian Heian. Kristian spilte tangenter, har siden utdannet seg til organist og er musikalsk leder i Ryenberget kirke i dag.

” Det å møte møte Gud sammen med andre søsken i troen er virkelig vakkert.

Ungdomstid og formingstid

– Ungdomsarbeidet og konfirmanttiden ble viktig for meg i overgangen fra barnetro til voksentro. Da opplevde jeg at det ble min egen tro også, ikke bare foreldrene mine sin tro.

Etterhvert ble Emil engasjert i Laget og var leder både på ungdomskolen på og på videregående. Han forteller at det nok også var med på å forme lederen i ham. Han var engasjert og opplevde videregående som en slags storhetstid i tros livet.

– Jeg husker at jeg hadde et gripekors i lomma. Det minnet meg på å be gjennom dagen, og be for de jeg møtte. Det er ikke sånn at jeg har fått mindre tro seinere. Kanskje snarere tvert imot. Men kanskje livet generelt har blitt vanskeligere siden da? Jeg opplever det tyngre å være student enn å gå på videregående, samtidig betyr troen enda mer for meg nå.

Bibelskole

– Etter videregående kom tiden hvor jeg måtte finne ut av hva jeg ville studere. Jeg er interessert i musikk, og det kreative generelt. Folk har jo sagt til meg at jeg burde bli lærer som mine foreldre. Lærer var jo på en måte en fin plan B eller kanskje plan Å. Men da jeg begynte på bibelskole, leste vi Bibelen på en litt mer systematisk måte, og det synes jeg var veldig spennende. Jeg opplevde å ha en egen gave til å forstå vanskelige bibeltekster som kanskje andre jevnaldrende hadde like lett for. Og da fant jeg ut at jeg faktisk ville studere Bibelen resten av livet, og etter et år i sjøforsvaret, startet jeg å studere teologi.

Leder for DELK Ung

Da den egne greinen DELK Ung vokste frem i kirkesamfunnet vårt for noen år siden, ble Emil den første lederen for virksomheten. Det var en fin sidejobb for en ung student.

– Til å begynne med tenkte jeg at det hadde vært deilig om noen andre tok den jobben, forteller Emil. Men jeg hadde jo blitt med ungdomsrådet, ble utfordret til å søke. Dessuten ønsket jeg å være med på å skape et godt ungdomsmiljø og ungdomsarbeid for kommende generasjoner. Så jeg søkte, fikk jobben.

– Det var ingen som hadde hatt den jobben før meg. Så jeg måtte forme det litt selv. Jeg liker å organisere, og det var gøy å være leirsjef på Kvitsund. Selv om det kunne være krevende til tider, var det en fin jobb som jeg tror var viktig for dannelsen av mitt selv-bilde som leder.

– *Hva tenker du at er nøklene til et sunt og godt ungdomsarbeid?*

– Jeg tenker det er å bygge et fellesskap for de unge der Guds ord har stor plass. Og at man samler seg for å gjøre aktiviteter sammen. For å ha et blomstrende ungdomsarbeid er det fint med kontakt på tvers av

Etter et år på bibelskole ble Emil sikker på både livskall og yrkesvalg. Etter et år i sjøforsvaret begynte han på teologistudier. Og fra og med 1. januar begynner Emil som prest i Østfold menighet.

kommunegrensene. Når jeg ser på DELK Ung i dag, tror jeg vi har gått i riktig retning. Når man har disse møtepunktene, bygger det gode relasjoner, man blir glad i å se hverandre, og man oppmuntrer hverandre til å være med i kirken videre.

Disippeltreningsprogrammet *Følg Meg* er blitt veldig viktig for mange ungdommer. Der lærer man om å leve ut livet som kristen i et kirkelig fellesskap, og hvordan det kan se ut når man bruker nådegavene sine i kirken og andre steder.

Menighetene må ta imot studenter og unge

– Virkeligheten er slik at for mange ungdommer er det viktigere at det er andre studenter og ungdom i en menighet, enn at det er god forkynnelse eller en bestemt teologi. Dette kan vi like eller ikke like, men det er det vi må forholde oss til.

Emil mener at det hviler et ekstra ansvar på for eksempel Ryenberget for å ta imot studenter som kommer til Oslo. Og de andre byene som ikke er studentbyer,

må legge til rette for å invitere inn unge voksne. Det viktigste virkemidlet er personlige invitasjoner. Det er ikke så lett å være ung og oppsøke en ny kirke. Men dersom man får en invitasjon av noen en kjenner til, er det mye lettere å komme.

– Hvorfor Jesus og ikke noe annet?

Nå har Emil studert ganske lenge, både på bibelskole, på Fjellhaug og i et år i USA. Jeg er litt nysgjerrig. Hvorfor tror du på Jesus og ikke på noe annet? Emil tenker seg om en kort stund.

– I apoloetikken har vi jo forskjellige gudsargumenter. Et vanlig argument er for eksempel det kosmologiske argumentet. Det handler om at alt som blir til, har en årsak. Og universet har blitt til. Derfor har det en årsak. Da kan man altså på en måte filosofere seg fram til at denne årsaken må være en personlig årsak. Og denne årsaken er Gud.

– Dersom man tenker slik, kan man fort komme fram til at vi har valget mellom jødedom, kristendom eller islam. Islam påstår jo at

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Lillian Ruth Håkonseth i Østfold og Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg bytter på å skrive Diakonispalten. La deg inspirere til diakoni i hverdagen!

DIAKONISPALTEN

TEKST / RINA B HUSBY

de på en måte er en forlengelse av de andre. Men det stemmer ikke helt. Koranen motsier både seg selv og Bibelen. Men Det nye testamentet motsier ikke Det gamle testamentet og jødedommen. Det er en forlengelse og en ny pakt. I Det gamle testamentet ser vi at det er helt åpenbare løfter til at det skal komme en Messias. Og ser vi alle disse løftene sammen, så er det én person i historien de passer til. Det er Jesus fra Nasaret. Så derfor Jesus.

Emil hadde mye mer å si om akkurat dette, men i denne artikkelen er det ikke plass til alt. Og Emil er tydelig på at det ikke bare er slike teoretiske tanker som gjør at han følger Jesus. Troen er mye mer enn teori.

Tropraksiser

– *Hva er viktige trospraksiser for deg?*

– Det som skjer på gudstjenesten, er veldig viktig for meg. Det å få møte Gud i ord og sakrament er det beste jeg vet. Og det å møte møte Gud sammen med andre søsken i troen er virkelig vakkert. Men det er ikke bare søndagen som er viktig. Faste bønner er blitt viktigere for meg. Og jeg har begynt å tegne meg med med korstegnet når jeg ber. Da kan jeg huske at Gud har satt sitt stempel på meg, og at jeg ble tegnet med det samme tegnet da jeg ble døpt. Det er viktig for min tro.

Med hode og hjerte

I tillegg til klatring, saksofonspill, kor og gaming, er Emil glad i språk. Når han nå skal skrive masteroppgaven sin, får han bruk for språkinteressen sin. Da skal han jobbe både med hodet og hjertet, og skrive om nettopp «hjertet» i Bibelen, og Jesu ord om menneske-hjertet. Han kommer til å bruke både engelsk, hebraisk og gresk for å jobbe med dette, men heldigvis kommer vi til å få høre om det på norsk. Det blir spennende å høre hans refleksjoner fra prekestolen om hvordan troen former både tanker og hjerter for dem som følger Jesus.

Sorgfelleskap

Lang tid har jeg vært glad for og fasinert over deltakelse i begravelser. At familie og nære til den som er død både trenger og ønsker å følge sin kjære til siste hvilested, er naturlig. Jeg vil her fremheve den direkte omsorgen i det å følge i en begravelse.

Selv følger jeg i noen fler begravelser som diakon enn jeg ville ha gjort ellers. Både som kirkens representant, og fordi jeg møter endel mennesker i jobben som diakon. Ofte er jeg ikke av de helt nære i en begravelse. Allikevel føler jeg meg både velkommen og inkludert i et fellesskap der alle viser omsorg og kjærlighet til avdødes etterlatte. Da en eldre nabo som vi har hatt sånn «over gjerdet-kontakt» med døde for litt over et år siden, ble jeg til og med invitert til minnesamværet av datteren. Om jeg før hadde vært i tvil om jeg i det hele tatt skulle følge i begravelsen, ble saken avgjort der og da. Jeg ville følge, og selv om jeg ikke følte det slik, forsto jeg på dem etterpå at det var viktig for dem at jeg kom. De hadde faktisk åpnet opp for at jeg kunne få være med i deres sorg, og det er godt å kunne delta og å kunne bidra. Det som er så stort, er at folk følger i begravelser.

Mange gamle skikker har blitt borte, og vi mennesker søker nok mindre fysisk kontakt med hverandre enn før, men denne skikken står seg godt. Det være seg tidligere og nåværende naboer, ja, kanskje til og med hyttenaboer, venner av avdødes barn, tidligere kolleger, og nære og fjerne venner. Ved to anledninger har jeg vært ganske nær etterlatt i begravelse, og det å kjenne den massive omsorgen fra kjente og mindre kjente, er helt unikt.

Vi mennesker er skapt til fellesskap, og i sorg blir fellesskap ekstra viktig. Det å vise at man bryr seg i form av å møte i begravelse, delta i den felles siste hilsen, lære den avdøde litt bedre å kjenne i minnetalen, og synge og lytte til prestens tale, er fint. Dessuten vil de fleste av oss være de næreste i begravelse, og da skal vi få ta imot denne omsorgen fra fellesskapet. Det er noe fint i det å bære hverandres byrder, og å få lov til å vandre med våre medmennesker en liten, men viktig del av livets vei.

KUNST OG BIBELTEKSTER

TEKST / REIDAR HVALVIK

Budskapet til Maria

Beretningen om Jesu fødsel starter ikke i stallen i Betlehem. Den starter lenge før, på Maria budskapsdag, nøyaktig ni måneder før juledag. Da fikk den unge jenta i Nasaret høre at hun skulle bli med barn, og barnet skulle være «unntaget ved Den hellige ånd», ikke ved Josef, hennes fremtidige ektemann. Derfor skulle barnet ikke bare kalles Marias sønn, men også Guds sønn. Han skulle få navnet Jesus – «for han skal

frelse sitt folk fra deres synder», skriver Matteus (1,21). Derfor var bebudelsen til Maria en avgjørende begivenhet i historien om menneskenes frelse. Av den grunn ble bebudelsen også et sentralt motiv i kristen kunst.

Aktørene på Maria budskapsdag

Ytre sett er det to aktører som må med i en billedlig fremstilling av begivenheten: engelen og Maria. Men

Foto: Reidar Hvalvik

Detalj fra alterfrontale fra Årdal kirke, Universitetsmuseet i Bergen.

det er også noen aktører «i kulissene»: Teksten i Lukas 1 begynner med å si at engelen Gabriel ble «sendt fra Gud til en by i Galilea som het Nasaret». Det hele har altså sin begynnelse hos Israels Gud, han som i teksten kalles «Den høyeste». Det er han som har sendt engelen, og det budskapet som engelen formidler, er et budskap fra Gud.

En annen aktør i denne teksten er Ånden: «Den hellige ånd skal komme over deg, og Den høyestes kraft skal overskygge deg.» Barnet som ble unnfanget, var resultatet av Guds skaperkraft, på samme måte som da Gud skapte mennesket ved tidenes begynnelse. Og når Gud skaper, skjer det nettopp ved hans ord, et ord som skaper det det nevner. «Han talte, og det skjedde», skriver salmisten (Salme 33,9). Barnet som Maria skal føde, ble til ved Guds skapende kraft gjennom Ånden.

Et alterbilde fra Sogn

Dette poenget er fint fanget opp i et norsk alterbilde fra Årdal i Sogn, fra ca. 1325. Det er del av et såkalt alterfrontale (fordi det var plassert på fronten/forsiden av alteret) med flere ulike bilder, men det som interesserer oss, er bildet av bebudelsen. Vi ser engelen som taler til Maria. Starten på det engelen sier, finner vi på en taleremse med de latinske ordene Ave Maria = «Vær hilset, Maria». Mellom engelen og Maria er det plassert en hvit blomst, en lilje som er et symbol for Marias renhet: hun er jomfru. Ved siden av Marias ansikt ser vi en due, det tradisjonelle symbolet for Den hellige ånd. Det som er verdt å legge merke til, er duens plassering: like ved Marias øre. Poenget er å få fram at det underet som finner sted, skjer ved det ordet som Maria hører: Gud skaper barnet i Marias mage ved sitt ord.

Mange synes det er vanskelig å tro på jomfrufødselen, men i virkeligheten er det ikke noe annet enn en konkretisering av troen på Gud som skaper. Og da Maria svarte: «Se, jeg er Herrens tjenestekvinne. La det skje med meg som du har sagt» (Luk 1,38), var skaperunderet allerede en realitet.

Fra Angelico, *Bebudelsen* (Prado-museet).

Foto: Wikimedia Commons

Et maleri fra Italia

På et bilde malt av italieneren Fra Angelico i 1426, ser vi flere figurer enn engelen, Maria og duen. Det første vi skal merke oss er det lyse feltet øverst i venstre hjørne. Der kan man ane to hender – et symbol på Gud Fader (som normalt ikke avbildes slik Sønnen blir). Fra hendene går det en stråle ned mot Maria. På den måten visualiseres Guds skaperkraft. Inne i lysstrålen ser vi Helligånds-duen. Også denne maleren får altså fram at engelens ord til Maria er et skapende, kraftfullt ord.

Adam og Eva

Det mest bemerkelsesverdige i dette bildet er feltet helt til venstre som fremstiller Adam og Eva som jages ut av Edens hage. Hva har dette med bebudelsen å gjøre? Svaret er at man allerede i oldkirken så en kobling mellom Maria og Eva. Kirkefaderen Ireneus så Maria som en ny Eva. Han skriver at Eva var ulydig mot Guds bud og derfor ble årsak til død både for seg selv og hele menneskeheten.

Tilsvarende, men likevel annerledes var det med Maria: Hun var lydlig mot Guds budskap, slik hun uttrykker det i ordene «La det skje med meg som du har sagt». Barnet som hun var villig til å føde, skulle bli verdens frelser. Mens Eva var med på å føre døden inn i verden, var Maria det redskapet Gud brukte for at liv og frelse skulle bli menneskene til del: Hun skulle føde Frelseren.

Denne koblingen har nok vært tydeligere i middelalderen når man leste Bibelen på latin. Engelens ord til Maria lød slik: AVE Maria («Vær hilset, Maria»). Dersom man speilvender hilsningsordet AVE, blir det EVA. Den som hilses med dette ordet, var altså det positive motstykket til Eva – på lignende måte som Kristus var et motstykke til Adam (Rom 5,14). Bebudelsen til Maria var starten på Guds redningsaksjon for oss mennesker. Det var begynnelsen på beretningen om «Ordet som ble menneske og tok bolig iblant oss» (Joh 1,14) – slik det heter i juledagens evangelium.

En innholdsrik dag på Moe skole

Fredag før skolen tok vinterferie var en innholdsrik dag ved Moe skole, særlig for første til tredje klasse. Klokka 10 var allrommet på skolen forvandlet til en scene, og Laffen og Kikka sto klare med trafikklys, skilt og diverse utstyr til å ha en forestilling hvor fokuset var trafikksituasjoner.

TEKST / RITA TORMODSRUD GJELSVIK, REKTOR

Ville veier og vrang skilt

Forestillingen het «Ville veier og vrang skilt» og viste trafikksituasjoner som de minste trafikantene møter både på skoleveien og ellers. En medbrakt vei ble rullet ut på scenen, og elvene fikk være med å gjenskape både refleksbruk, kryssing av vei, buss-tur og mer. Og det ble sunget sanger som det var lett å synge med på.

Da de minste elevene noen dager senere fikk spørsmål om hva de hadde

lært, svarte de blant annet trafikkskilt. «Ja, lærte dere om fotgjengerfelt?» «Nei, det kunne vi fra før!». Så klart – noe kunne de fra før, men de innrømmet også at det var noen skilt de ikke hadde sett før, og at det var morsomt å leke busstur. «Jeg datt av bussen!» var det en som sa, men i bussen skal rumpa være på setet og sikkerhetsbeltet på. Fylkets trafikksikkerhetsutvalg og Trygg Trafikk i Vestfold stod bak forestillingen.

Misjonsbasar

Samme dag gikk også årets misjonsbasar av stabelen. I år samler alle skolene våre inn penger til arbeid med bibeloversettelse på Madagaskar. Pengene som blir samlet inn, skal gå til oversettelse av Bibelen til gassisk tegnspråk, oversettelse av Bibelen til ett av de lokale språkene på Madagaskar og trykking og distribusjon av ferdige bibler og bibeldeler. Når Bibelen oversettes til et minoritetsspråk, blir også språket styrket ved at det blir et skriftspråk. I tillegg får språket status og verdi. Hørselshemmede som får Bibelen på tegnspråk, opplever at de for første gang kan møte bibeltekstene via sitt førstespråk og hjertespråk. DELK støtter en misjonærfamilie på Madagaskar, Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes med jentene Elise (9), Mari (6) og Anna (4). De er misjonærer for DELK i samarbeid med Wycliffe Norge og Det norske misjonsselskap NMS. På Madagaskar jobber de med bibeloversettelse til lokale språk og til gassisk tegnspråk. Familien Hansen-Ekenes er ikke alene om arbeidet, men de arbeider sammen med 60 lokale morsmålsoversettere og fire andre misjonærer.

På Moe skole er tradisjonen å ha misjonsuke i uke 7. Da lærer alle klassene mye om landet og prosjektet det samles inn til. Og høydepunktet er altså misjonsbasaren som avslutter uka. Her er det solgt lodd og samlet inn masse premier. I tillegg har både små og store kunnet gjette på hvor

Kikka er bussjåfør, og Laffen er umulig passasjer. Elevene var flinke og lærevillige passasjerer.

Fra skolekonsulent til skolekontor

Den observante leser vil legge merke til at denne spalten har fått et nytt navn. Det markerer at vi fra nyttår har et skolekontor i DELK! Overgangen er ikke stå stor; Tore har vært vårt skolekontor i mange år, og har gjort en formidabel jobb med å knytte sammen og støtte skolene, og med å ivareta kirkesamfunnets rolle som skoleeier. Det nye nå er at vi er én ansatt til (mer om det nedenfor), og at vi er organisert på en litt annen måte.

Vi har jobbet med å rekruttere en daglig leder til skolekontoret, og vi hadde flere godt kvalifiserte søkere inne til intervju. Til slutt klarte vi likevel ikke å komme i mål med en ansettelse, og som en midlertidig løsning har jeg derfor begynt i 60 % stilling som arbeidende styreleder. Planen er likevel å gjøre et nytt forsøk på å finne en permanent daglig leder i løpet av året, så sett gjerne den prosessen på bønnelisten.

Og hva er det så skolekontoret holder på med? De som har fulgt med på prosessen, husker kanskje at motivasjonen er tredelt:

- Vi ønsker å kunne støtte skolene enda mer, for eksempel innenfor områder det kan være vanskelig for alle skolene å ha god kompetanse på, som markedsføring, arbeidsrett, personvern, myndighetskontakt og strategisk IKT-arbeid. Noen må også forsvare friskolene i den offentlige debatten, og det kan være en jobb for kontoret.
- Vi ønsker å kunne hjelpe styrene til å være gode og profesjonelle eiere. Styret har arbeidsgiveransvar for rektorene, og har en viktig rolle både for å sette retning for skolenes utvikling, for skolenes økonomi og for å sikre at de drives etter et stadig mer omfattende og komplekst sett av lover og regler. Her kan skolekontoret bidra med kompetanse og kontinuitet.
- Til slutt mener vi at det er viktig at noen har på de lange brillene og tenker på og jobber med hvordan vi skal utvikle oss som skolebevegelse, hvilke utfordringer og muligheter som møter oss, og hva vi kan gjøre for å være forberedt på disse. I dette ligger det også et ansvar for å definere hva som kjennetegner en DELK-skole, og å hjelpe skolene til å leve opp til disse forventningene.

Her er det mye å ta tak i, og vi har fortsatt bare 1,3 årsverk på skolekontoret. Vi må altså prioritere! Noe av det jeg har gjort helt i begynnelsen, er å lytte til hvilke ønsker og forventninger skolene har, og det vil hjelpe oss til å velge hva det er best å begynne med nå i starten.

Celine Rebekka Winnem i 7. klasse gjettet helt riktig og vant glasset med 71 godtebiter.

mange smågodt det er i et glass. Det er alltid stor spenning når gevinstene skal deles ut, og hvem som har gjettet nærmest skal avsløres. Det ble mange glade vinnere, og antallet godtebiter ble avslørt, det var 71 biter. Celine Rebekka Winnem i 7. klasse hadde ikke bare gjettet i nærheten, men helt nøyaktig!

Vi gleder oss over fokuset på misjon. Vi er takknemlige både for misjonskveld og misjonsbasar, og vi ser fram til mer innsats for misjon i løpet av våren. Både arbeidsdag for misjon og misjonsløp gjenstår, og det blir spennende å se om vi klarer å samle inn mer penger i år enn i fjor. Da ble beløpet 102 153 kroner fra Moe skole.

AKTIVITETSSIDENE

**Det er tidlig vår,
men det er allikevel
tid for å så frø!**

Det er gøy å så frø sammen med noen. Her er noen tips til noen frø som er lette å så, og noen som er litt vanskelige. Det er lov å prøve begge deler! De lette kan dere spise på brødskiven til søndagsfrokosten, eller i salaten til middagen. De vanskelige frøene kan bli planter som lever i mange år, hvis du er veldig heldig, og litt flink!

1

Karse

LETT

Karse spirer skikkelig lett og vokser veldig fort. Så frøene jevnt og tett oppå jorden. Jorden må være litt våt først. Sett frøene i kjøkkenvinduet, og vann hver dag med dusjeflaske. Og vipps, så spirer det frem grønne spirer som er gode å klippe over egg, suppe og brødskiver med ost og skinke.

Tips og triks

● Kjøp godkjente frø. De er friske og gode å bruke.

● Så karse i eggeskall! Husk å male de tomme eggeskallene før du sår. Da får du skikkelig fin påskepynt!

Jorden skal bli grønn

Idé og tekst: Lillian Ruth Måkonseth og Erling Rantrud

Gud sa:

Jorden skal bli grønn!
Grønne vekster skal gro på jorden, planter som setter frø, og frukttrær som bærer frukt med frø i, av alle slag. Og det ble slik.

1. Mosebok 1,11

2

LET Spirer av sukkerert

Du kan gjøre akkurat som med karse. Men legg et tynt jordlag oppå erterfrøene. Når du sår tett, får du mange lange, grønne, krøller i potten som er kjempe-gode til salat! Hvis du vil lage sukkerertplanter til hagen senere, kan du så ett og ett frø i doruller. Så kan du plante hele dorullen med plante i et bed og knaske sukkerterter om sommeren!

3

VANSKELIG Sitrontre

Har du funnet frø i sitroner noen gang? De kan du så. Men de bruker skikkelig lang tid på å spire, og du må passe godt på. Bruk jord med mye sand i. Så ett frø i en liten potte, og legg et papplukk over. Det må være mørkt og fuktig i minst tre uker før spirene kommer! Og hvis du er superheldig og litt flink, kan de små plantene få større og større potte, og til slutt bli til et ekte sitrontre! Det tar mange år å få et skikkelig tre, og det må bo inne, men planten kan stå på sommerferie på terrassen.

- Du kan kjøpe så-jord. Men du kan også bruke vanlig plantejord. Da er det lurt å blande litt ren sand i jorden.
- Det er lurt og fint å bruke ting du allerede har i huset å så i. Tomme doruller er perfekt! Sett rullene på et Brett som tåler vann, og fyll på jord. En blank plastpose kan være lokk de første dagene. Da holder jorden bedre på vannet.
- Ikke gi bitesmå planter masse gjødsel. De må få noen skikkelige blader først.

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Jesus dør på korset og Jesus lever

Johannes 18,1-20

En kveld var Jesus og disiplene hans på vei ut av Jerusalem. De gikk inn i hagen for å be. Mens Jesus ba, kom det soldater med spyd og fakler. De ble ledet av menn som hatet Jesus og ville drepe han. Jesus spurte: «Hvem ser dere etter?» De sa: «Jesus fra Nasaret.» Jesus sa: «Det er jeg.» Da arresterte soldatene Jesus og tok han med seg.

Tidlig neste morgen ble Jesus ført til den romerske guvernøren. Han het Pilatus. Pilatus stilte Jesus mange spørsmål, men han syntes ikke at Jesus hadde gjort noe galt. Pilatus bestemte at soldatene skulle piske Jesus. Soldatene laget en krone med skarpe torner som de presset nedover hodet på Jesus. Tornene stakk Jesus og fikk han til å blø. Fiendene til Jesus ville drepe han. De skrek. «Korsfest han! Korsfest han!» Pilatus ga seg og lot folket få viljen sin. De fikk Jesus til å bære et stort trekors ut til en høyde. Der spikret de nagler gjennom hendene og føttene hans for å feste han til korset. Etter flere timer døde Jesus.

Etter at Jesus døde, kom vennene hans og tok han ned fra korset og svøpte kroppen hans i rent tøy. De la han i graven, som var en hule i en bakke. En stor, tung stein ble rullet foran graven for å stenge den. Soldater vokter graven så ingen skulle fjerne kroppen til Jesus.

ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Tidlig på morgenen kom Maria Magdalena, som var en venn av Jesus, til graven. Steinen hadde blitt rullet vekk. Jesus var ikke der. Maria løp for å fortelle det til vennene sine. Hun sa: «De har tatt Herren ut av graven, og vi vet ikke hvor de har gjort av han.» Peter og Johannes, som også var venner av Jesus, løp til graven for å se. Tøystykket som Jesus hadde blitt svøpt i, lå der, men Jesus var borte. Peter og Johannes skjønte ikke hva som hadde skjedd med Jesus, og de gikk hjem igjen.

Maria Magdalena holdt seg nær graven. Hun gråt. Men da hun så

inn i graven, ble hun overrasket. Det var to engler der inne. De var kledd i hvitt. Englene spurte Maria: «Hvorfor gråter du?» «De har tatt min Herre bort», sa hun. Så snudde Maria seg og så en mann. Først trodde hun det var gartneren, men i virkeligheten var det Jesus. Gjett om hun ble glad! Jesus var levende! Jesus ba henne om å gå å fortelle vennene hans at han var levende. Maria gikk og fortalte dem: «Jeg har sett Herren!»

Den kvelden var disiplene til Jesus samlet i et rom. Jesus kom og var sammen med dem. Da de så han, visste de at han var levende.

Prester ble testet på Solåsen

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

For hvorfor har to prester mel i ansiktet? Svaret er enkelt. Det er fordi ingen av dem var raske nok til å svare på bibelspørsmålene konfirmantene kastet på dem.

Et av høydepunktene i konfirmanttiden er fellesleiren for DELK-konfirmantene. Gjengen kom fra Ryenberget, Bjerkely, Granly, Moe og Skauen. I år var Solåsen leirsted stedet å reise til. Vi har valgt å ha mobilfri leir, og det viser seg gang på gang at det ikke er vanskelig i det hele tatt. Med ungdomsledere fra *Følg meg* og en god gjeng voksne, får vi til et variert og godt program. Dagene bød på tema-samling om pornografi og hvorfor det er skadelig på mange plan, Bibelmeditasjon, undervisning om nattverden og påskemåltidet, «grill en kristen» hvor prester og ungdommer svarte på spørsmål om troen, gudstjeneste, bading, lek og moro. Vær med å be for konfirmantene i alle menighetene våre.

Spennende tider i DELK Ung

TEKST / BENJAMIN ANDERSSON FOTO / DELK UNG

Jeg har nå hatt gleden av å være leder for DELK Ung i litt over ett og et halvt år, og det har vært en stor berikelse i livet mitt. I løpet av denne tiden har jeg oppdaget at noen av mine største forbilder i troslivet er yngre enn meg selv. Ledertreningsleiren *Følg meg* har vært en øyeåpner både for meg og andre voksenledere. Det er utrolig inspirerende å se engasjementet og den levende troen hos så mange av våre flotte ungdommer.

Voksne har nok ofte sine meninger om ungdommens musikkvalg og uttrykksformer, men det er verdt å merke seg at vi også har mye å lære av dem. Gjennom disse årene har jeg sett mange ungdommer vise en frimodighet i troen som kan være til stor inspirasjon for oss som er litt eldre. De våger å stå opp

for det de tror på, de tar med seg troa i hverdagen, og de engasjerer seg helhjertet i misjon og å nå nye. Kanskje vi som voksne kan la oss utfordre av dette?

Samtidig som *Følg meg* har bidratt til å styrke fellesskapet blant ungdommene i DELK og utruste dem i tro og liv, har også de større arrangementene som Idrettsweekend og Sankthansstevnet Ung fortsatt å vokse. Fjorårets Sankthansstevne satte trolig ny rekord med over 60 påmeldte ungdommer! Det var fantastisk å se hvordan de bidro på ulike måter gjennom ungdomskor, møtedelelse, musikk, DELK Ung-stand og barneaktiviteter.

Idrettsweekend er fortsatt et av årets store høydepunkter, og de siste gangene har vi hatt rundt 80–90 deltakere. Denne samlingen består av ungdommer fra kristne hjem, men er også en inkluderende arena hvor ikke-troende ungdommer kan delta og bli kjent med kristen tro for første gang.

Våre ungdommer går også foran i misjonsarbeidet, spesielt gjennom den nye satsingen på Fjell i Drammen. På begge misjonsturene vi har arrangert, har ungdommene utgjort majoriteten av deltakerne – noe som burde være til stor inspirasjon for resten av kirkesamfunnet. Jeg håper dette kan være en påminnelse om å løfte misjonsprosjektet på Fjell i bønn, og kanskje også utfordre flere til å delta på fremtidige misjonsturer!

Fremover i DELK Ung

Følg meg er kanskje det viktigste arrangementet i DELK Ung. Denne leder-

treningssleiren hjelper ungdommer med å utvikle seg, bli utrustet og utfordret til et liv i tjeneste. Ulike menigheter bytter på å være vertskap for leiren, og helgen avsluttes alltid med deltakelse i den lokale gudstjenesten. Nå i vår skal jeg, sammen med ungdomsrådet og en egen arbeidsgruppe, jobbe ekstra med å videreutvikle opplegget. Vi ønsker blant annet å se på hvordan vi kan inkludere menigheter og ungdommer utenfor Vestfold, Telemark og Oslo. Målet er å skape et bærekraftig opplegg der ungdommene kan følge en rød tråd fra konfirmanntiden og helt fram til de går ut av videregående.

Bli med og engasjer deg i ungdomsarbeidet!

Ungdomsarbeid kan ikke drives av ungdom alene. Vi trenger trygge voksne som veiledere, forbilder og støttespillere. Kanskje du tenker at ungdommene ikke trenger eller ønsker din deltakelse, men sannheten er at de setter stor pris på nærvær og engasjement fra eldre generasjoner. Ungdomsarbeid handler ikke bare om å organisere aktiviteter, men også om å skape relasjoner, være tilgjengelig for samtaler, gi råd og oppmuntre.

Det finnes mange måter å bidra på! Kanskje du kan være leder på en leir, samtalepartner, forbeder, eller hjelpe praktisk med matlaging, transport eller tilrettelegging? Ingen bidrag er for små. Har du en lidenskap for sport, kan du bli med på Idrettsweekend. Har du erfaring som leder, kan du bidra i *Følg meg*-treningen. Det viktigste er ønsket om å være til stede!

« I løpet av denne tiden har jeg oppdaget at noen av mine største forbilder i troslivet er yngre enn meg selv. »

Og om du ikke har mulighet til å delta fysisk, kan du likevel være en stor støtte gjennom bønn. Be for ungdommene i DELK!

Jeg vil derfor utfordre og oppmuntre alle som har mulighet til å bli en del av dette spennende og meningsfulle arbeidet. Sammen kan vi skape en kultur der ungdom opplever trygge fellesskap, vokser i tro og modnes som mennesker. La oss bygge broer mellom generasjonene og styrke ungdomsarbeidet i hele vårt kirkesamfunn!

DELK Ung som egen organisasjon – riktig vei å gå?

I ungdomsrådet har det de siste årene vært et

ønske om å utforske muligheten for at DELK Ung kan bli en egen organisasjon. Prosessen har gått raskt, og høsten 2024 godkjente Generalforsamlingen opprettelsen av en ny barne- og ungdomsorganisasjon.

Jeg tror dette er et viktig steg for å utvikle ungdomsarbeidet i DELK videre. Det handler ikke om å skape et eget «samfunn» på utsiden av menigheten, men om å ta i bruk de ressursene som finnes for å styrke arbeidet vårt. Målet er å bevare dagens ungdom i DELK, samtidig som vi vokser og når ut til enda flere med evangeliet.

Ungdom kan spille en aktiv rolle i misjon og evangelisering og bidra til at DELK sitt flergenerasjonsfellesskap fortsetter å blomstre. La oss ta dette skrittet sammen – for ungdommene, menigheten og framtiden!

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
William Herwig Næss, Oslo	18.04.2024	05.01.2025	Bjerkely
Vetle Tretteteig, Kristiansand	20.10.2024	12.01.2025	Moe
Casper Klevjer-Andersen, Skien	28.09.2024	12.01.2025	Telemark
Sunniva Svensen Gruszewski, Skien	03.12.2010	12.01.2025	Telemark
Emil Fahre Kaasa, Skien	01.11.2024	02.02.2025	Telemark

Innmeldte: 13

Døde	Født	Død	Menighet
Anne Aasrum, Andebu	1944	19.05.2024	Bjerkely
Torunn Elisabeth Frøland, Ramnes	1941	01.06.2024	Bjerkely
Ragnhild Margrethe Svendsen	1936	23.10.2024	
Sissel Kristiansen, Skien	1939	30.10.2024	Telemark
Frank Arthur Kristiansen, Skien	1933	02.11.2024	Telemark
Per Hauan, Bekkestua	1935	05.11.2024	Ryenberget
Inger Johanne Berg Sørensen, Sandefjord	1929	07.11.2024	Moe
Eyvind Holt, Blommenholm	1938	08.11.2024	Ryenberget
Rolf Heum, Sandnes	1948	11.11.2024	Granly
Nelly Anette Grytnes, Andebu	1932	12.11.2024	Bjerkely
Solveig Aas, Tønsberg	1939	29.11.2024	Granly
Kjell Fevang, Tønsberg	1930	30.11.2024	Granly
Ragnhild Berg Sørensen, Kvelde	1968	12.01.2025	Moe
Arne Bjørn Hansen, Randaberg	1943	20.01.2025	Jæren
Per-Henrik Semb, Larvik	1982	30.01.2025	Moe

Utmeldte: 15

Nytt fra hovedstyret

På møte i hovedstyret 26. november ble det

- orientert om misjonsarbeidet ved misjonssekretær Andreas Johansson
- vedtatt budsjett for 2025
- ansatt prest i Dalane og Jæren menigheter. Tage Emil Djøseland går inn i stillingen fra 01.03.2025

På møte i hovedstyret 30. januar ble det

- orientert om ungdomsarbeidet ved leder av DELK-Ung Benjamin Andersson
- orientert om arbeidet i Koordineringskomiteen for seksuelle overgrep (KSO) ved dens leder Morten Askjer
- gjennomført styrekurs
- vedtatt notat om forvalteransvar i DELK

Olaf Engestøl, administrasjonsleder

Viet

Christiane Fon, Tønsberg og Jørgen Eide, Tørvikbygd, giftet seg i Holmenkollen kapell 20. juli 2024

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigslar, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr. (kontakt DELKs kontor), eller Vipps med underkategorier.

Gaver med skattefradrag via Vipps: #574554

DELKs skattefradragsordning – her er det viktig å velge underkategori (formål) i Vipps-appen, f.eks. prestatjenesten, misjon, DELK Ung, Barne- og familiearbeid eller lokale formål.

Bankkontonr. for gaver til DELK

– med og uten skattefradrag:
3000 24 91210

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
 Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
 E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
 Telefon: 45 48 22 30
 E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
 E-post: bergen@delk.no
 Jon Tore Lie, eldste
 Telefon: 95 29 55 54
 Andreas Bjerre Nielsen, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
 E-post: sotra.menighet@delk.no
 Vidar Klepsvik, eldste
 Telefon: 45 04 33 19

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
 Morten Askjer, prest
 Telefon: 91 73 72 07
 E-post: morten.askjer@delk.no
 Harald Lie, eldste
 Odd Gjerpe, eldste
 David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
 Tage Emil Djøseland, prest
 Telefon: 99 43 73 51
 E-post: tage.emil.djoeseland@delk.no
 Per Emanuel Valand, eldste
 Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
 E-post: horten.menighet@delk.no
 Erling Rantrud, prest
 Telefon: 91 64 20 47
 E-post: erling.rantrud@delk.no
 John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
 Mikael Bruun, prest
 Telefon: 40 60 99 41
 E-post: mikael.bruun@delk.no
 Leif Skåra, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
 Morten Askjer, prest
 Telefon: 91 73 72 07
 E-post: morten.askjer@delk.no
 Bjørn Lauritzen, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
 E-post: Moe.menighet@delk.no
 Erling Rantrud, prest
 Telefon: 91 64 20 47
 E-post: erling.rantrud@delk.no

DELK Nord

Høgegga 7, 9151 Storslett
 Henning A. Alsaker, prest
 Telefon: 41 14 82 15
 E-post: henning.alsaker@delk.no
 Jens Blomli, eldste

Skien, Skauen kirke

Skauenvegen 17B, 3746 Skien
 E-post: telemark.menighet@delk.no
 Fred Arve Fahre, prest
 Telefon: 41 47 42 18
 E-post: fred.arve.fahre@delk.no
 Fredrik Minnesjord, eldste
 Atle Minnesjord, eldste
 Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
 E-post: granly.menighet@delk.no
 Peter Johansen, prest
 Telefon: 95 96 26 54
 E-post: peter.johansen@delk.no
 Rina Husby, diakon
 Tore Slettvik, eldste

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
 E-post: ostfold.menighet@delk.no
 Boe Johannes Hermansen, prest
 Telefon: 99 61 28 22
 E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
 Lillian Håkonseth, diakon
 Ole Thore Degnes, eldste

Sandnes, Jæren menighet

Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
 Tage Emil Djøseland, prest
 Telefon: 99 43 73 51
 E-post: tage.emil.djoeseland@delk.no
 Stig Syvertsen, eldste
 Arfinn Valland, eldste

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
 Menighetskontoret
 Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
 E-post: ryenbergetkirke@delk.no
 Håkon Valen-Sendstad, prest
 Telefon: 92 29 31 06
 E-post: hvs@delk.no
 Elisabeth Fehn Olsen, diakon
 Egil Helland, eldste
 Ulf Asp, eldste

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
 Telefon: 23 21 01 61
 E-post: post@ryenbergetskole.no

Undrumsdal: Bjerkely skole

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
 Telefon: 33 06 30 30
 E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
 Telefon: 33 48 73 40
 E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsongt 14, 3746 Skien
 Telefon: 35 50 54 00
 E-post: post@skauensskole.no

Tønsberg: Granly skole

Postboks 70, 3109 Tønsberg
 Telefon: 33 00 31 10
 E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.

E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no

Solveig og Øyvind Barlaup Japan via NLM.

E-post: obarlaup@gmail.com

Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes Madagaskar via NMS og Wycliffe.

E-post: khe@delk.no

Gave til Underveis?

Støtt Underveis sine utgivelser med en gave på Vipps:

113797

Du kan scanne koden og gi et valgfritt beløp

Takk for gaven!

DELK

• KJÆRLIGHETENS VEI •

Velkommen til Sankthansstevnet 2025!

Årets sommerstevne i DELK blir arrangert på Torp konferansesenter i Sandefjord 28.–29. juni. Merk at dette er en helg senere enn vanlig.

Tema i år er Kjærlighetens vei – og refererer til 1 Kor 13,1: «og jeg vil vise dere en enda bedre vei». Runar Landro, leder i Indremisjonsforbundet (Imf), vil ha bibeltimene på lørdag. Seminaret på lørdag blir holdt av Anne-Lin Bringaker Hynnekleiv, ny generalsekretær i Laget.

Vi håper å legge til rette for et stevne der vi kan møtes fra alle DELK-menighetene og knytte enda tettere bånd til hverandre.

Hvem vinner DELKs sommerleker – som arrangeres for første gang?

Programmet inviterer til fellesskap, undervisning, seminar, familiesamling, bønn og lovsang, gudstjeneste og misjonsmøte.

Velkommen til store og små!

Bertil Andersson, tilsynsmann
Elisabeth Fehn Olsen, leder i programkomiteen

